

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 17 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 2012)

พี่น้องที่รัก พ่ออยากเล่าเรื่องน่าขำเรื่องหนึ่งเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่พระเยซูเจ้าต้องการบอกเราในพระวรสารวันนี้ได้ดียิ่งขึ้นหลังเลิกเรียนคำสอนในวันอาทิตย์ แม่มารับจอร์จนี่กลับบ้าน พอขึ้นนั่งบนรถ จอร์จนี่ก็บอกกับแม่ว่า “วันนี้สนุกมาก ครูเล่าเรื่องการข้ามทะเลแดงของโมเสสและชาวอิสราเอลได้อย่างน่าตื่นเต้นมาก” แม่ยิ้มด้วยความพอใจพร้อมกับถามลูกชายสุดที่รักว่า “แม่ชักอยากจะฟังแล้วละ ไหนลองเล่าให้แม่ฟังสิ” จอร์จนี่เริ่มเล่าให้แม่ฟังว่า “เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ชาวอิสราเอลได้ออกจากประเทศอียิปต์ แต่ฟาโรห์และกองทัพของพระองค์ได้ไล่ติดตามพวกเขา ชาวอิสราเอลวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต เร็วที่สุดเท่าที่พวกเขาจะทำได้ จนกระทั่งพวกเขามาถึงทะเลแดง ขณะที่กองทัพอียิปต์เคลื่อนพลเข้ามาใกล้ทุกที โมเสสจึงหยิบมือถือขึ้นมาและโทรขอให้กองทัพอากาศอิสราเอลทิ้งระเบิดใส่กองทัพอียิปต์ ในเวลาเดียวกันกองทัพเรืออิสราเอลก็รีบสร้างสะพานชั่วคราวเพื่อให้ประชาชนข้ามไปอีกฝั่งหนึ่ง และแล้วพวกเขาก็ทำสำเร็จ ชาวอิสราเอลทุกคนปลอดภัย” แม่รู้สึกตกใจ จึงถามจอร์จนี่ด้วยความสงสัยว่า “ครูเล่าแบบนั้นจริง ๆ หรือ?” จอร์จนี่ยอมรับและตอบแบบอ้อมแอ้มว่า “มันก็ไม่จริงทั้งหมดหรอก แต่ถ้าผมเล่าอย่างที่ครูเล่าให้ผมฟัง แม่อาจจะไม่เชื่อก็ได้”

พ่อคิดว่าคำพูดของจอร์จนี่สะท้อนความจริงบางอย่างที่เรากำลังเผชิญอยู่ในยุคปัจจุบันนี้ ยุคที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าอย่างไม่วันสิ้นสุด จนกระทั่งทำให้หลายคนไม่มีห้องว่างในความคิดสำหรับอัศจรรย์หรือความเป็นจริงฝ่ายจิต ความเชื่อแบบธรรมชาติ ซึ่งจำกัดตัวเองอยู่กับสิ่งที่สัมผัสและพิสูจน์ได้ เป็นอุปสรรคสำหรับมนุษย์ที่จะเข้าถึงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับผีพระหัตถ์ที่เปี่ยมด้วยอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ซึ่งต้องอาศัยความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติเท่านั้นจึงจะเข้าถึงได้ในพระวรสารวันนี้ซึ่งเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับการที่พระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ทวีชนมปังเลี้ยงคนห้าพันคน นักบุญยอห์นอ้างถึงศิษย์สองคนที่ชื่อ ฟิลิปและอันดรูว์ ศิษย์สองคนนี้สามารถเป็นตัวแทนของความเชื่อสองรูปแบบ ฟิลิปเป็นตัวแทนความเชื่อแบบธรรมชาติที่ปิดประตูตายสำหรับอัศจรรย์ ส่วนอันดรูว์เป็นตัวแทนของความเชื่อแบบเหนือธรรมชาติซึ่งเปิดโอกาสให้อัศจรรย์เสมอและทำให้อัศจรรย์เป็นไปได้

ในเรื่องเล่าพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ของพระองค์กำลังเผชิญปัญหาประการหนึ่ง เป็นปัญหาเรื่องปากเรื่องท้องของประชาชน ผู้คนที่ติดตามพระองค์กำลังหิวและต้องการอาหารประทังชีวิต พระเยซูเจ้าหันไปหาฟิลิปและถามท่านว่า **“พวกเราจะซื้อขนมปังที่ไหนให้คนเหล่านี้กิน?”** (ยน 6:5) ทำไมพระเยซูเจ้าหันไปหาฟิลิปและถามท่านเกี่ยวกับการซื้อขนมปัง? บางทีพระองค์ทรงรู้ว่าฟิลิป ผู้มีความเชื่อในระดับธรรมดา ไม่สามารถจินตนาการวิถีทางในการเลี้ยงประชาชนอย่างอื่น นอกจากการใช้เงิน นี่คือเหตุผลที่นักบุญยอห์นอธิบายต่อไปว่า **“พระองค์ตรัสดังนี้เพื่อทดลองใจเขา แต่พระองค์ทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทำประการใด”** (ยน 6:6) คำตอบของฟิลิปชี้ให้เราเห็นเพียงความสามารถของท่านในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุสิ่งของของท่านเอง **“ขนมปังสองร้อยเหรียญแจกให้คนละหิดก็ไม่พอ”** (ยน 6:7) เหมือนที่นักบุญยอห์นบอกเรา แต่พระเยซูเจ้าทรงทราบแล้วว่าพระองค์จะทำประการใด พระองค์ทรงถามฟิลิปเพียงเพื่อกระตุ้นความคิดแบบวัตถุนิยมของท่านให้ออกมาและช่วยที่ท่านพ้นจากความคิดแบบนี้

อันดรูว์ ศิษย์อีกคนหนึ่งซึ่งยืนอยู่ใกล้ๆ และความเชื่อของท่านดูเหมือนว่าจะอยู่ในระดับที่สูงกว่าของฟิลิป บอกกับพระเยซูเจ้าว่า **“เด็กคนหนึ่งที่นี่มีขนมปังบาร์เลย์ห้าก้อนกับปลาสองตัว ขนมปังและปลาเพียงเท่านี้จะพออะไรสำหรับคนจำนวนมากเช่นนี้”** (ยน 6:9) อันดรูว์เป็นคนที่ค่อนข้างจะยึดติดกับความเป็นจริง จึงพอรู้ว่าขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก ๆ เมื่อเทียบกับจำนวนฝูงชนซึ่งเฉพาะผู้ชายมีถึง 5000 คน ไม่รวมผู้หญิงและเด็กอีกซึ่งมีจำนวนไม่น้อยเหมือนกัน อย่างไรก็ตาม ท่านก็มีความเชื่อพอที่มองเห็นว่า แม้ว่าขนมปังและปลามีจำนวนน้อย แต่ก็เพียงพอสำหรับการเริ่มต้น บางทีอันดรูว์บอกพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวเพราะท่านนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในงานสมรสที่หมู่บ้านคานา ที่นั่นพระเยซูเจ้าได้ทรงเปลี่ยนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่นชั้นเลิศ ท่านคงจำได้ว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทำอัศจรรย์ให้มีเหล้าองุ่นโดยไม่อาศัยอะไรเลย พระองค์ทรงทำมันจากน้ำที่บรรดาคณิชาตักใส่โอ่งหิน และท่านคงคิดว่ามันเป็นหน้าที่ของศิษย์ที่จะจัดหาวัสดุพื้นฐานแบบนี้ เพื่อว่าพระองค์จะเปลี่ยนสภาพมัน เหมือนน้ำให้กลายเป็นเหล้าองุ่น หรือทวีจำนวนมัน เหมือนขนมปังและปลาเพื่อเลี้ยงประชาชนที่หิวโหย ดังนั้น ความเชื่อที่แท้จริงไม่ทำให้เราอ้อมอ้อมอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไร หรือเฝ้ารอคอยและเงยหน้าขึ้นเบื้องบนสู่สวรรค์เท่านั้น แต่มันจะกระตุ้นเราให้แสดงและใช้ศักยภาพทั้งหมดที่เรามีอยู่ เหมือนขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว ออกมาอย่างเต็มที่ เราควรจำไว้ว่าถ้าปราศจากขนมปังห้าก้อนและปลาสองตัว อาจจะไม่ม้ออัศจรรย์ในวันนั้นก็ได้อัศจรรย์ไม่ใช่เป็นกิจการของพระเจ้าเพื่อเรา แต่เป็นกิจการของพระเจ้าพร้อมกับเรา โดยอาศัยความร่วมมือของเราต่างหาก

ครั้งหนึ่งเฮนรี ฟอร์ด (Henry Ford: 2406-2490) นักธุรกิจชาวอเมริกัน ผู้บุกเบิกการผลิตรถยนต์ และผู้ก่อตั้งบริษัทฟอร์ดมอเตอร์เคยบอกพนักงานในบริษัทของท่านว่า **“ไม่ว่าคุณคิดว่าคุณสามารถทำได้หรือทำไม่ได้ก็ตาม คุณถูกต้อง”** ในทำนองเดียวกัน ฟอร์ดอยากบอกพี่น้องว่า **“ไม่ว่าคุณเชื่อในอัศจรรย์หรือไม่เชื่อก็ตาม คุณถูกต้อง”** แต่ผู้มีความเชื่อ โดยทางความเชื่อของเขา สามารถทำให้อัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิตของเขาได้ ส่วนคนที่ไม่มีความเชื่อ เพราะความไม่เชื่อของเขา ปิดโอกาสตนเองจากการสัมผัสอัศจรรย์และความรักของพระเจ้า เหมือนที่พระเยซูเจ้าเคยตรัสว่า **“จงเป็นไปตามที่ท่านเชื่อเถิด”** (มธ9:29) ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน